

The Morris Mini-Van

00502

Hei,

Bremenin Mini treffit tuli käytyä ja reissu oli tosi repäisevä, kuten tämän lehden palstoilta voitte lukea. Sivuseikkana mainittakoon bensan hinta

Ruotsissa ja Saksassa, joka vaihteli välillä 2,50...3,00 Smk/1. Ei ihme että Neste on voitollinen yritys-politiikka sikseen- Seuraavat kansainväliset Mini treffit ovat Zürichissä, Sveitsissä ensi helluntaina, joten kartat esiin ja matkaa suunnittelemaan. Ainakin allekirjoittaneella on jo hirveä matkakuume, eihän aikakaan ole kuin vaivaiset kymmenen kuukautta jäljellä. Myös jodlaus harjoitukset on jo aloitettu.

Kerho harrastaa myös kotimaan matkailua. Kuten taannoisesta kiertokirjeestä tiedätte teemme erittäin mielenkiintoisen matkan Ahvenanmaalle 7-9.9. Toivottavasti mahdollisimman moni jäsen tulee mukaan. Matka on erittäin edullinen.

Kiinnostus kerhon paikallistoimintaan on herännyt uusilla paikkakunnilla. Lahden seudun jäsenet voivat tiedustella toiminnasta Hannu Laaksolta, Kankaanpään ympäristön Kari Kivimäeltä. Myös vanhoilla paikkakunnilla alkaa syksyn mövötä paikallistapaamiset. Niistä tietää Forssassa Timo Salminen ja Turussa Jari Järvelä. Hesalaisilla on oikein oma talli osoitteessa Alppikylä 2. Käykääpä katsomassa.

Kerhon sääntömääräinen syyskokous pidetään loka- marraskuun aikana. Kokouksen tarkka aika ja paikka eivät ole vielä tiedossa mutta niistä tullaan tiedoittamaan erillisessä kirjeessä. Samassa yhteydessä pidettäneen pikkujoulut. Kokouksessa valitaan toimihenkilöt ensi vuodelle, päätetään jäsenmaksusta ja niin edelleen.

Tapaamisiin: Timo Heinonen

- Kaikki on vuokrasta. Vielä
pä jäädytyshuonekin. Siellä
meillä on valtuuskunta Grönlan-
nista.

MINI-TREFFIT BREMENISSÄ 8-11.6.

Suomen edustusjoukkue:

Manu Carla

Riitta Hartikainen

Timo Heinonen

Markku Jantunen

Mika ja Jari Järvelä

Katri Kekäläinen

Eila Kuivila

Hannu Laakso

J-P Laakso

Jouko Luhtasaari

Pekka Poikolainen

Tuula Sahiluoto

Maarit Sekki

Bremen, BRD, perjantaina 8.6.84. Kvlmää, pilvistä, pientä vesitihkua joka ei onneksi juuri kastellut. Weser-stadionin laidalla näkivät ensimmäiset Minit ja opaste, emme ajaneet kuin vähän ohi ja käännös myöhemmin hyvin tutuksi tulevan Shellin pihassa.

Suomi porukka oli starttaillut kukin omiin aikoihinsa, osa oli jättänyt Suomen jo viikko takaperin, osa tiistaina ja Alavus-joukkue ja Turku-joukkue keskiviikkoiltana. Alkumatkan Alavus ja Turku ajelivat yhtenä, sittemmin Ruotsissa Alavutelaiset jäivät roilaamaan johonkin pikkukylään ja Helsingborgissa ehdimme nähdä Manun ja Timon kurvaavan Tanskan lautalle. Suunnitelmissa olikin kvllä vöpvä Ruotsin puolella, Råå"n valleilla oli fiksu campingalue. Yhdellä leirintäkortilla sai jättää sisälle vain yhden Minin, VTO-37 joutui yöpymään pusikon takana...

Alavus- ja
Turku tauolla
keski Ruotsissa
Poseeraamassa
Jouko

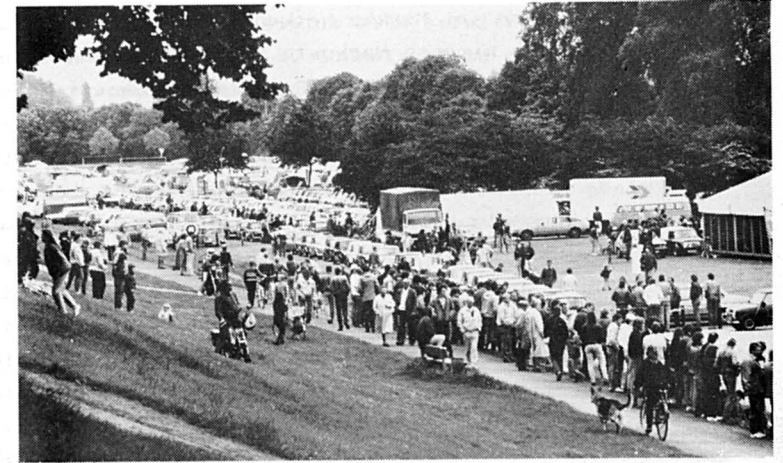

Kuuden kieppeillä perjantai-iltana perillä Bremenissä viimeisinä suomalaisina, telttapaikat olivat onneksi valmiiksi varattuna niin että Flying Finnsit olivat yhtenä lössinä, Leyland-viirein ja erinäisin ruman teltan koristuskirjoituksin somistettuna. Ohikulkijat ehtivät useimmiten tavata "Mini Club Flying Finns - Finnland" ja vihelsipä jokunen melkein kunnioittavan tuntuisesti.

Tapahtumapaikka, Weser-stadionin reunusalue, oli ainakin allekirjoitaneelle ihan myönteinen yllätys, ennakkokuvitelma oli jotain Helsingin stadionin parkkipaikan luokkaa. Oli luontoa sopivasti, mukavuuslaitokset ym. siedettävän matkan päässä, Shelli lähellä ja sieltäpä sitä sai mm Becks-ia ym janojuomaa ellei Dietrich's Festhall enää sammuttanut janoa...Ko hallissa tapahtui ruokailukin hyvin rytmikkäästi ja lähes kellon ympäri tapahtui jotain.

Perjantaina tietysti piti heti testata paikallisen kaljan maittavuus ja hyvin se tuntui miellyttävän pitkän matkan jälkeen. Melkoisen paljon väkeä oli tullut jo, vaikka kerrottiin että huomenna tulisi sitten loppurysäys. Ja sitähan se olikin, aamusta alkaen lauantaina alkoi Minejä pursuta sisään ja iltapäivän kuluessa Mineille varattu laani olikin jo suhteellisen tiiviin näköinen. Numero 200 oli jo ajat sitten nähty...Perävaunuja oli rakenneltu lisää, valikoimaa oli koirankuljetusvaunusta yksipyöräiseen vanteidenkuljetuslavettiin. Toinen toistaan nätimiä ja laitettumpia Minttuja ilmaantui, vähän oli edes suunnilleen originaaleja ja vanhoja.

Saksalaiset olivat tietysti enemmistönä, oli hollantilaisia, sveitsiläisiä, luxemburgilaisia, tottakai Flying Finnsit. Mutta ystävämme ruotsalaiset eivät kunnioittaneet tilaisuutta läsnäolollaan, samoin norjalaiset puuttuivat. Olivatkohan menossa Englantiin? Tanskalaisiakaan ei silmiin sattunut, vaikka sieltä olisi paikalle ollut yksi luikaus. No Tanskan vastaantulijat olivat kyllä sitä varttuneempaa Ministipolvea (siis alle 90 v).

Jonotusta slalomiin. Oikealla näkyy Dietrichin kulma

Mini Duo

Niin-Suomesta oli 7 Miniä ja 1 kulkuväline, kaikkiaan 14 henkeä. Nuorin suomalainen oli Mika Jarinpoika, joka kunniakkaasti jaksoi ja viihtyi, olihan mukana 10 elektroniikkapeliä.

Tuli mielikuva, että Saksalaiset olivat vallan otettuja, kun sinne asti lähdimme. Tuli kutsuja paikalliskokouksiin, juttua puolin ja toisin ja etenkin Markku oli kaikkien suosikki. Mitä ei myyty, sen sai Markku hetken kuluttua lahjaksi... pitää kai muuttaa nimensä Markusta Michaeliksi kun tuopin kannessa niin lukee. Muutoinkin Saksalaiset osoittautuivat mukaviksi ihmisiksi, välittömiä ja reilun oloisia, ei ollenkaan sellaisia, kuin "vanha kansa" kertoo. Minut yhdistävät.

Paattiajelu Bremenin satamaan. Kuulemma suurimpia satamia Euroopassa, ja kyllä se siltä nävttikin. Kaveri molotti Saksaa, joten ei juuri muuta ymmärretty, kuin "Mini-Club" sanat ja oikea ja vasen. Jouko istui selkä menosuuntaan ja katsoi aina väärälle puolelle. Paatissakin tarjottiin Becksiä. Ensin luultiin, että on ilmaista, mutta kyllä se kyvppari rahatkin keräsi. Matkalla nähtiin se Becksin panimo ja muutakin mukavaa.

(vasemmalta) Markku, Pekka, Mika ja Jari "isossa teltassa"

Sunnuntai, vllättävä havainto, kohta sitä ymmärtää saksaa. Vilkkukorjaus vritvts, lasin ruuvi pyöreänä, ei kirveelläkään auki. Kymmenen sakemania neuvomassa ja yrittämässä. Jouko naputteli sitä viime keinona ja se mokoma alkoi toimia. (Oli "ihanaa" ohitella autobaanalla kun vasen vilkku ei toiminut) Vieläkin on ruuvi pyöreänä, mutta toimii-eiköhän tuo tule Zurichiin mennessä korjattua .

Sunnuntaina oli myös se suuri slalom-kisa asfalttipintaisella parkkipaikalla Dietrichin takana. Suomalaisista uskaltautui muutama mukaan. Hanski sai meistä parhaan sijoituksen, oli kahdeksas, Jari oli 16. , Pekka 18. timo 28. ja Markku 29. Katri oli 1000 luokassa 18. Ylhäältä penkereeltä radasta sai edes jonkinlaisen selvyden. Lähtöpaikalta katsottuna pönikät olivat kuin sekametsää. Näki kvllä että saksalaiset harrastavat lajia jatkuvasti, oli Minejä, jotka oli rakennettu just sitä varten.

Illalla olivat varsinaiset juhlallisuudet, palkintojen jakoa ym. Flying Finns sai taas sen pisimmältä tulleen palkinnon. (3 kpl) Mikä hurraus, huuto ja tömistys. Eihän me tvhät kielitaidottomat ensin tajuttukaan, ellei olisi pöytäkaveri huomauttanut. Timo asteli vaatimattomasti punastellen areenalle ja piti puheenkin (in English), josta ei kvllä kuultu juuri mitään, mutta suosio oli suuri. Palkintoja nautittiin kohtuullisesti (2 pulloa), oli mennä kohtuuttomuuksiin, mutta reippaat Suomi-pojat pelastivat äänin 13-1 loput Koskenpään (säästyi muuten Kankaanpäänkin toim.huom.). Allekirjoittanut sai epävirallisen palkinnon pisimmän matkan ajaneelle naisihmiselle, joka sitten katosi IPU:n katolta, kun selkänsä käänsi, mutta uusi tilalle. Timolta katkesi filmi (kamerasta tietenkään). Markulla taas meni alppitorvien kompressoriin vettä, mutta lähes tvylipuhdas jodlaus korvasi muut jodlaukset täysin

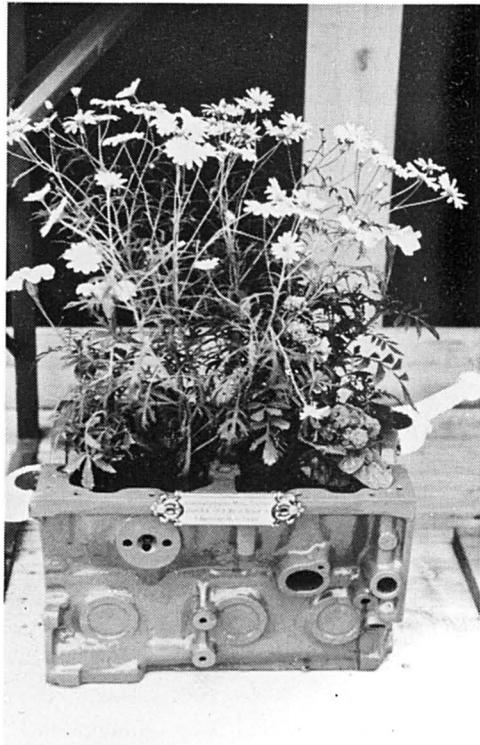
Flying Finns myös lauloi (?) itsensä Bremenin kartalle. Ryhdikäs esiintyjärivistö lavalle, disko seis, kansa odottaa. Kapellimestari Ookkonä Kamu laski alkutahdit: 1,2,3 oi maamme suomi synnvinmaa - hölkynkölky, valtavat aploodit ja kamerat räpsyi. Mahtoivat keski euroopan kerhot ihailia näin tvvlikästä seka-kuoroa. Zvrichissä seuraava keikka, ellei tilauksia tule ajemmin. Tsommallakin ammattitaidolla on kerätty vähemmän suosionosoituksia, luulen.

Yläkuva:
Tällaisiakin pokaleita oli
jaossa, me saimme kuitenkin
vain lasisia.

Oikealla:
Berliinin Mini-teamin lahja
Bremenin Mini kerholle:
Minin blokista tehty kukka-
ruukku.

Alhaalla: Avo-Mini oli
päivän nimi Bremenissä

Pierren Cooner S
1970 v. -64. Voitti
alkuperäisimmän
palkinnon

Nashv ei kun Nastolan
porukka, Tuula J-P ja
Hanski

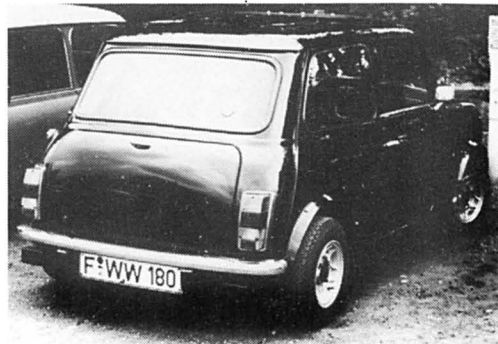
Kaikenlaista tavaraa - osia ja tarvikkeita - oli tarjolla useammassakin paikassa. Pierre Schmidt, eräs kauppaneihistä, antoi suomalaisille erikoisalennukset. Kaikkea "pienää" tuli tietvsti hankittua. Pierrellä oli muuten alkuperäisimmäksi valittu Mini, Cooper S vuodelta -64, 970 kone, oikeanpuoleinen ohjaus, kuin suoraan kaupan hyllyltä. Hän myi muuten senkin hintaan 10000 DM.

Ei ihme, että Saksassa on niin jumalottomasti Minejä, eihän se maksa siellä juuri mitään. Tommonen 18000 Smk ja uusi -84 mallin Mini on sinun. Suunniteltiin, että tuotaisiin vanhoja Minejä sinne ja uusia takaisin Suomeen. Vanhat - alle 68 malliset - ovat Saksassa harvinaisia ja siksi kysytyjä.

Treffeilä oli kaikkiaan reilut 370 miniä ja 619 henkeä. Jos jotakin voisi moittia niin säitä. Miksi juuri maanantaina lähtiessä alkoi aurinko taas paistaa? Tanskassakin oli niin kaunista - ja siellä taas puolet porukasta tapasivat. Jouko huomasi Jantusen nokan ilmestyneen ja siellä oli muitakin. Taas nautittiin virvokkeita ja tapettiin mäkäräisiä, kunnes tuli vilu - suunta sisätiloihin. (ei me tytöt ennen oltu oltu miesten suihkuhuoneessa).

Alavus joukkue näki jopa kuningatar Margareetan Köpiksessä. tottakai myös tivoli piti tutkia. Muut jatkoivat omaa matkaansa. Meillä matka meni todella nappiin, vain puolan johto kastui keskellä Stockista kaatosateessa - keskellä risteystä tietvsti. Turku joukkue joutui tulliin ja joutui suorittamaan vähän ylimääräisiä maksuja valtion pohjattomaan arkkuun. Hanskin Nashville-Mini vähän reistaili jo lähtiessä, paljon poistullessa. Kotimaahan sentään päästiin joka Mini. Viime vuoden kulutukseen 4,2 l/100km ei kukaan päässyt, oli sen verran katsottu nokkapellin alle.

terv. Riitta

BOSCH LUCAS C.A.V. SU BUTEC

Ducellier

Delco Remy

MARCHAL

MOTOROLA

PARIS-RHONE

BOSCH SERVICE

Asiantuntevaa Bosch-huoltoa.

JÄMSÄN AUTO/SÄHKÖ

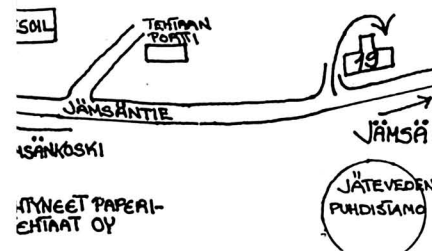
KAIKKI AUTO/SÄHKÖALAAAN LIITTYVÄT PALVELUT

- VARAOSAPALVELU
- VAIHTOLATURIT JA -KÄYNNISTIMET MYÖS UUDET
- KORJAUSPALVELU UUSILLA JA AJANMUKAISILLA TESTILAITTEILLA TAKUUTYÖNÄ
- VALTUUTETTU BOSCH HUOLTO

HUOLTO JA VARAOSAPALVELU AVOINNA KLO. 8.00 ALK.
MYÖS ILTAISIN JA VIIKONLOPPUNA NUMEROSTA 44322

BAHCO **Eberspächer** **strocco** **ARDIC**

WEBASTO

PUH 942-44322 AUTO 94040-42224

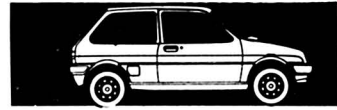
Vuoden miniksi valittiin Koskenpäässä Kari Kivimäen Mini Pick-up vuosimalli -66. Auton ensimmäinen omistaja oli Iitin kirkonkylästä. Sen jälkeen se kierteli usealla omistajalla, kunnes Kari viime tammikuussa sen osti.

Lava-osa hiekkapuhallettiin ja Auto maalattiin kirkaan punaiseksi. Kojelauta on Karin itsensä lasikuidusta valmistama. Tonninen kone peruskorjattiin, mutta on muuten vakiokunnossa.

Auto rekisteröitiin 30.3.-84 ja laakista läpi. Varsin kunnioitettava saavutus romukunnossa olevan auton kunnostus nykyiselleen alle kolmessa kuukaudessa.

Austin Metro

— mukava myydä, miellyttävä ajaa

Tamperelainen automyyjä Timo Järvinen Pyykin Autovaruste Oy:stä myy Metroja.

— Metro kilpailee kaikessa tasavertaisena omassa kokoluokassaan. Tiloja siinä on enemmän kuin monessa muussa pienessä perheautossa.

— Metro on hyvännäköinen ja hyvinvarusteltu. Lisäksi siihen on saatavissa runsaasti lisävarusteita.

Timo Järvinen kertoo myymiinsä autoihin ostetun myös lisävarusteita ja esittelee myymälässä esillä olevaa autoa, jossa on mm. kevytmetallivanteet.

— Suorituskyky on paikallaan, sen olen itsekin kokenut, ja hinta on sopiva.

Timo Järvisen mielestä Metro sopii ajokiksi kelle tahansa, sen tilat riittävät hyvin myös pienen perheen tarpeisiin. Ehkei siitä tällaisenaan ole ihan edustusautoksi, toteaa Järvinen. Hänen mielestään ennakkoluulot englantilaisia autoja kohtaan johtuvat paljolti siitä, että ne ovat olleet pitkään lähes poissa meidän markkinoiltamme. Todellista syytä on vaikea löytää.

Halikkolalaiset Antti ja Anneli N y m a n ostivat oman Metronsa ensimmäisten joukossa jo toukokuussa 1983.

— Toukokuun 27. päivänä, täsmentää Anneli Nyman.

Tähän mennessä mittariin on kertynyt noin 13 000 ajokilometriä ja auto on pelannut moitteettomasti. Ainoan moitteen sija löytyy autoon lisätyn radion telineestä, joka estää istuimen siirron täysin eteen, tämäkin vika on helposti korjattavissa Antti Nymanin mukaan.

— Metroon saa runsaasti takatilaa, sinne saa mukavasti kamerat ja muut maastossa tarvittavat tavarat, toteaa Halikon yläasteella opettajana toimiva Antti Nyman, joka on tunnettu sienten tutkijana ja liikkuu paljon luonnossa.

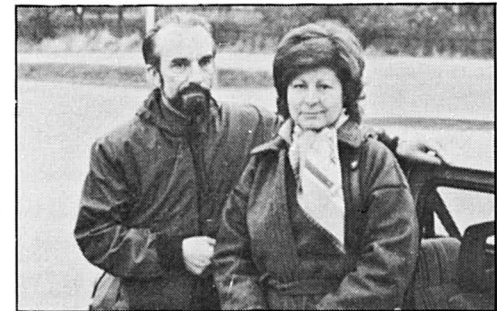
— Metroa on helppo ajaa ahtaissaakin paikoissa, se olikin yksi valintamme peruste.

Nymaneilla oli tätä ennen viisi Miniä perästyksen ja vieläkin Anneli Nyman kertoo katovansa kaihoten jokaisen Minin perään, jonka liikenteessä tapaa. Hänen mielestään Metro on kätevä naisenkin ajaa ja

— Hyvät tilat, hyvä suorituskyky ja sopiva hinta, siinä Metron kilpailuedut, sanoo tamperelainen automyyjä Timo Järvinen. Hänen mielestään Metroa sopii suositella kelle hyvänsä.

— Autoa käytetään paljon yksin, miksi siis pitäisi olla iso auto. Varsinkin kun Metroon mahtuu uskomattoman paljon, toteavat halikkolaiset Anneli ja Antti Nyman.

käytännöllinen takatila saa niinkään kiitosta, sinne on helppo nostaa raskaat kauppakassit.

— Miinukseksi voin ehkä mainita takalasin kuraantumisen, ja sehän on yleensä tämän autotyypin riesa, mutta onhan Metrossa takalasin pyyhin vakiovarusteena.

— Talviajon kokemukset

me paljon yksin, ei autossa kokoakaan tarvitse olla tämän enempää, toteaa Antti Nyman.

Helsinkiäinen konttoristi Mirja Huhtala tunnustautuu tuota pikaa englantilaisautojen kannattajaksi. Vuosi sitten toukokuussa hankittu Metro on jo 7. ajokki; joukkoon mahtuvat Standard, Triumph, pari Miniä ja viimeisenä Marina. Vain yksi Borgward rikkoo englantilaisautojen rintaman.

— Minulla ei todellakaan ole ennakkoluuloja brittialtoja kohtaan. Metronkin ostin ilman koeajoa, ihan kylmiltään, vähän olin kysellyt mielipiteitä.

Mirja Huhtala ajaa paljon maantiellä, viikottaiselle mökkimatkalle kertyy matkaa liki 300 km. Hän kiittelee Metron voimaa. Lyhyt neljän kilometrin työmatkakin taittuu Metrola.

— Se nousee hyvin suuretkin mäet vauhdin putoamatta, ohituksissa se kiihtyy loistavasti. Sitä on kevyt ja helppo ajaa, sanonkin usein, että se on sellainen "vasemmalla kädellä" ajettava auto, naurahtaa rouva Huhtala.

— Muotoilu on niin ikään hyvä, sen huomaa maantiellä kun rekat ohittavat työssä vauhdissa. Metro ei juurikaan heilahtele sivutuulella.

Mirja Huhtalan mielestä Metron mitoitus on onnistunut, pienikokoinen nainen ylettyy hyvin hallintalaitteisiin ja näkyvyys on hyvä kaikkiin suuntiin. Käytettävissä olevien tavaratilojen monipuolisuus on niinkään etu.

— Istuimiin totuttaminen vei kotvan aikaa, mutta nyt ne tuntuvat hyviltä. Pienen miinuksen antaisin kääntösäteelle.

Näin Mirja Huhtala, joka kertoo menettäneensä sydämensä Metrolle heti kun hänen miehensä ajoi sen kotiin Turusta.

— Ihan harmistuin, kun luin eräästä lehdestä arvostelun Metron maantienomaisuuksista. Minun mielestäni se on helppo ajettava niin moottorilla kuin sorateilläkin, sanoo helsinkiläinen rouva Mirja Huhtala.

ovat vielä edessä, mutta kyllä tähänastiset kokemukset ovat myönteisiä. Kun yleensä ajam-

Moi kerholaiset,

Kouvola, toukokuu -84

Puheenjohtaja esitti toivomuksen, että kertoisin hieman lisää Austin clubista, joka toimi vuosina 1968-69.

Toimintaa oli ainakin Helsingin lisäksi Kouvola, ehkä Tampereella. Kerho toimi pitkälti Veho AB:n varoilla. Taloudellisuusajokin oli melkein Vehon kustantama, samoin pikkujoulut, jotka eivät "pikkujouluiksi" jääneetkään.

Taloudellisuusajo suoritettiin niin sanottuna matkajona, Kouvola-Tampere, sekä Helsinki-Tampere. Jokainen sai käyttää niin paljon aikaa kuin halusi. Autossa tuli olla vähintään kaksi henkilöä.

Henkilökohtaisen voiton 850 cm³ luokassa voitin keskikulutuksella

Austin clubin taloudellisuusajoista 13.10.1968

4,1 l/100 km. Helsingin porukan voittaja ajoi Mini Vanilla, keski-kulutus oli muistaakseni 3,7 l. Mukana olivat myös luokat: 1000, 1100, 1300 (Mailerit) ja 1800 (Maxit).

Kerholla ei ollut omaa lehteä, mutta kerhomerkki oli. Se oli aika hieno. En löytänyt mistään sellaista valokuvaa, josta merkki olisi näkynyt. Jos jollain on aito Austin avainperä, sen "ympärille" merkki oli tehty. Jos olisin tiennyt, että minusta tulee näin älytön Minin vstävä, olisin merkin säilyttännyt. Sitä miksi kerhon toiminta jäi silloin niinkin lvhveksi en tiedä. Mutta ei surra menneitä, elämme tätä päivää. Yhtyisin kuitenkin Anneli Nymanin toteamukseen - Anneli katsoo kaihoten jokaisen Minin perään, jonka liikenteessä näkee (ajaa Metrolla).

Näin sitä melkein tekisi mieli sanoa meikäläisenkin, mutta ei varasteta naisten niin kauniita sanoja. Mutta sanoisin näin: Hvi sinua Sisu AB, kun et osaa myydä Metroa. Vuoden kokemuksella voin volpittömästi sanoa, että hintaluokassa, missä Metro on, se on erittäin edullinen ja tehokas. Kaikille Mini-Clubilaisille sanoisin: käykää kokeilemässä tien päällä miten Metro menee eikä meinaa. Auton viimeistely on myös aivan yhtä hyvä kuin esim. Japanilaisissa (hyi olkoon, toim. huom.). Alusta ja kori on erittäin jämääkää tekoa. Vaihteensiirtoa Tekniikan Maailma moitti, ei pidä paikkaansa. Ainakin minun Metrossa vaihteet menevät aivan moitteettomasti, suorastaan kevyesti, ohjaus on herkkä ym. No tässä Sisu AB sai ilmaista mainosta Metrolle. Autossa ei ole mitään sellaista vikaa, minkä takia en sitä suosittelisi. Ainut miinus, mikä Metrossani on, että ohjausakseli hieman kuopissa antaa ääntä. Maahantuoijalla olisi siihen lääke, mutta piirimvviä ei osaa lääkettä antaa. Hyvää kesää kaikille Mini-Clubilaisille, sekä myöskin erittäin paljon hirvikärpäsiä ym. ötököitä rannoille. Alku nävttää hvvälle.

Terveisin Hämis

Michael Snieth, innokas Mini harrasteja Stuttgartistista, Saksan Liittotasavallasta on lupautunut kirjoittamaan lehtemme juttusarjan Minimalleista, joita Suomeen ei ole tuotu. Sarjan aloittaa tätä nykyä valmistettavien mallien Mini HLE ja Mini Mayfair Sport esittely.

Svyskuusta 1993 lähtien Saksan markkinoilla ovat olleet Mini 1000 HLE ja Mini Mayfair Sport. Molemmissa malleissa on sama moottori:

Moottorin sarjano.	99H997P-....
iskutilavuus	998 cm ³
teho	42 h.v. (5250 1/min)
vääntömomentti	67 Nm (2600 1/min)
puristussuhde	10,3:1
synterinin halkaisija	64,58mm
iskun pituus	76,2 mm

Huoltoväli on 20000 km. Autolle ilmoitetut suorituskykyvarvot vaikuttavat mielestäni hieman optimistisilta:

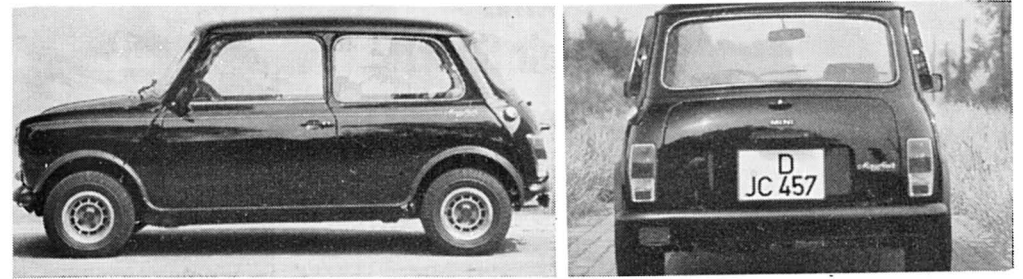
huippunopeus	132 km/h (4250 1/min), huomioi perävälitys 2,9:1 !!!
kiihtyvyys 0-100 km/h	18,7 s

Mayfair sportissa on HLE:tä urheilullisempi varustus: Velour verhoilu, nahkainen pienikehäinen ohjauspyörä, värilasit, taustapeilit molemmin puolin, kevytmetallivanteet, 165/70-10 renkaat, takasumuvale ja kierroslukumittari. Mayfair Sport on saatavana mustana, hopean värisenä tai tumman punaisena.

HLE:ssä on nelipuolainen ohjauspyörä (sama kuin Metrossa), Mittaristo molemmissa autoissa on suoraan ohjauspyörän edessä. HLE on saatavana tumman sinisenä, valkoisena, punaisena tai metallinhohto sinisenä tai vihreänä.

Eritvisesti Mayfair Sportin viimeistely on huippuluokkaa. Huomattavasti parempi kuin 70-luvun tai 80-luvun alun Minien.

Saksassa HLE:n virallinen hinta on tällä hetkellä 9290 DM (n.20000 Smk) ja Mayfair Sportin 10490 DM (n. 23000 Smk)

KOSKENPÄÄ 7-8.7.1984

Kymmenkunta Miniä oli saapunut kokoontumispaikalle, Koskenpään Rantapirtille jo perjantaina. Lauantai päivän aikana ilmestyi lisää autoja tasaisin väliajoin. Noin 30 Miniä, joista 4 pick-up"ia osallistui tilaisuuteen. Väkeä oli arviolta 60-70 henkeä.

Iltapäivällä päästiin valitsemaan vuoden Miniä. Pääpalkinto, Luhtasaaren auton 150,- lahjakortti meni Kari Kivimäelle Kankaanpähän. Hänen punainen pick-up'insa valittiin 18 äänellä. Hyvän vastuksen antoi Lasse Tarpilan Clubman GT, viime vuoden "vuoden Mini", joka sai 11 ääntä. Seuraavat sijat olivat: 3. Kari Salosen pick-up (7 ääntä), 4. Risto Ruususen Austin Cooper 998 vm. 62.

Illan mittaan saunottiin Koskenpään savusaunassa ja katseltiin tuoreita kuvia Bremenin Mini-treffeiltä.

Sunnuntai aamupäivällä ratkaistiin tikanheitto mestarit. Jännittävä kamppailu päättyi seuraavaan tulokseen:

viisi parasta naiset	miehet
Ritva Järvelä	Heikki Ahvenjärvi
Inkeri Heinonen	Hannu Laakso
Helinä Jokinen	Arto Haapa-Aho
Liisa Hämäläinen	Kauko Hämäläinen
Riitta Onnela	Jari Järvelä

Kauimpaa kokoontumisaan tullut, Kari Saarimäki Raahesta, palkittiin Luhtasaaren auton 100,- lahjakortilla.

Kun käden vakaus oli selvitetty rvhdvttiin testaamaan kaasujalan ja Minin kuntoa. Epämääräisellä matkalla hiekkapinnalla suoritus kiihdytyskisassa saatiin seuraavat lopputulokset:

1. Pekka Poikolainen	6,0 s
2. Jari Järvelä	6,1 s
3. Arto Haapa-Aho	6,2 s
4. Risto Ruusunen	6,2 s
5. Kari Saarimäki	6,2 s

Lopuksi ajeltiin letkassa tutustumaan Jämsän automuseoon, josta lähdimme, kuka omalla koneella, kuka köyden jatkona köröttelemään omille suunnillemme.

Hämis Kouvolasta oli saapunut paikalle Metroillaan. Tervetuloa toistenkin Metro-miehet.

Tarpilan Lassen GT tuli vuoden Mini kisassa toiseksi

Kari Salosen Pick-up oli kolmas...

ja Ruususen Riston pikku Cooperi vuodelta 62 neljäs

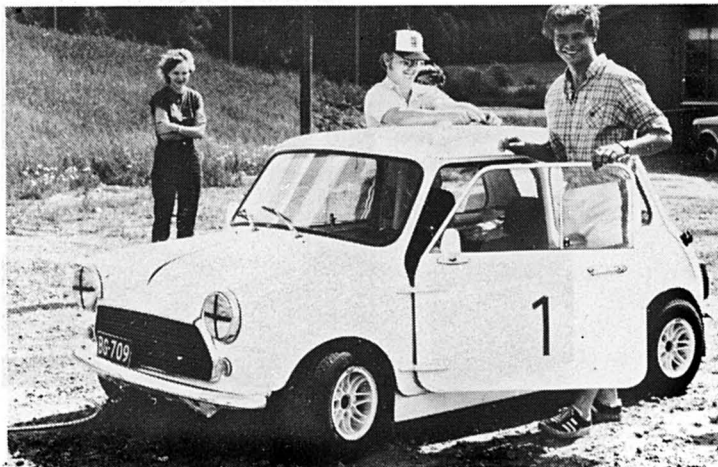

Minikö muka ahdas? Jos sisältä
tilä loppuu niin mahtuuhan
katolle vielä monta
raavasta miestä

Jaa rikkikö,
ei kun rata-
vehehän tää

AUSTIN ROVER

Austin Rover Group Limited
Sales & Marketing
Canley Road
Canley
Coventry CV5 6QX

AJC/JW

16th July, 1984

Telephone: Coventry (0203) 70111
Telex: 312571

Mr. T. Salminen,
Lehmuskuja KP 3,
SF-31600 Jokioinen,
Finland.

Dear Mr. Salminen,

MINI 25 CELEBRATION

Austin Rover are now finalising arrangements for the Mini 25 Birthday Celebration, to be held at Donington Park on Sunday, 26th August, 1984.

The event is planned to celebrate Mini's Silver Jubilee in appropriate style. To achieve this, I am writing with advance information to enable as many of your members as possible to join in the fun!

This very special day will feature all facets of the Mini's momentous career. Track events will include birthday cavalcades, autotests and Mini racing. There will also be Mini autocross, plus extensive exhibitions and displays of historic and notable Minis.

A special display area has been set aside for Mini enthusiasts. Within it, clubs are invited to put their members' cars on show and to enter the Mini concours and customised/best conversion competitions plus, of course, partaking in the Mini Birthday Cavalcade.

Our success in making this a truly fitting tribute to the Mini depends on everyone's enthusiasm and commitment. To this end, your assistance would be much appreciated by informing your members of the 25th Birthday Celebration, and the opportunities available to them to actively participate.

To enrol your club in the displays or competitions, and to arrange taking part in the cavalcade, or for further details, please contact:-

Mr. Sandy Rowan,
Mini 25 Birthday Celebration,
Austin Rover,
Sales and Marketing,
Canley Road,
Canley,
Coventry. CV5 6QX

or telephone (0203) 79968.

Cont /.....

For orderly planning, we would appreciate early advice on numbers of entrants and exhibitors by 10th August.

The event will be complemented by a full array of entertainments, including aerobic displays and parachutists, and catering services, to make it a complete day out for all the family.

Admission is free, and the event is open to the public from 9.00 a.m. to 6.00 p.m. On the day, special car parks have been designated for Minis only.

In addition, parking and camping facilities will be available from Thursday, 23rd August to Tuesday, 28th August. Again, these are free. It is hoped this will encourage participants to meet other enthusiasts, and to take full advantage of the Bank Holiday weekend.

I look forward to meeting you on the 26th August at the biggest display of Minis ever.

Yours sincerely,

A. J. CUMMING
Director, Merchandising

Autoteema

Peruskunnosta Minisi edullisesti

- Nokka-akselin päätylevy..... 40,-	- Venttiilikoneiston akseli.....110,-
- Pakosarjan tiiviste..... 5,-	- Keinuvivun puslat..... 80,-/sarja
- Kannentiiviste 850/998/1100... 25,-	- 'S':n taotut keinuvivut.....600,-/sarja
- Jakopään kopan tiiviste..... 9,-	- Ensiövedon hammaspyörän puslat:
- Jakopään välitiiviste..... 6,-	- 850/998/1100 takimm..... 75,-
- Kytinkopan tiiviste..... 17,-	- 1300/GT/'S' takimm..... 75,-
- Öljynsuod.istukka uusi malli.. 80,-	- 850/998/1100/1300 etumm..... 50,-
- Jousituksen muovikuppi..... 12,-	- Moottorin lukituslevy sarja.... 40,-
- Vetonivelen suojuskumi..... 45,-	- Kytikimen lukituslevy sarja..... 25,-
	YM.YM.YM.

AUTOTEEMA

PL 40

23101 MYNÄMÄKI

MINI-KIRJALLISUUTTA

Multilibro Oy

PL 435

Ilmarink 8

00101 Helsinki 10 toimittaa mm seuraavanlaatuisia Mini-kirjoja, kaikki hinnat ovat noin hintoja:

Amazing Mini 134,-

The Mini 78 89,-

BL Minis 92,-

the Mini 79 89,-

Mini,Rob Golding 119,-

Tuning the Mini 44,-

Mini Cooper 66-71 74,-

Austin Seven 850

Mini Cooper, Osprey autohist. 104,-BL Mini &Cooper 67-69

Mini Musclicar 82,-

BL Mini mkII 67-

How to modify your Mini 74,-

Mini mk I

The Works Mini 44,-(?)

BL Mini & Clubman 1275

UUSIA JÄSENIÄ:

Mika Öhman 41180 Vehniä

Seija Mäki-Antti 31600 Jokioinen

Pauli Uotila Kiistalant 17 A12 13200 H:linna

Puppu Schauman Pohjoisranta 16 C 39 00170 H:ki

Pekka Niemelin Valtatie 45 B 21 90500 Oulu

Kai Varjo Valkontie 7c 23840 Soukainen

Hannu Roos Nilsiänt 10 00510 Helsinki

Seppo Saarvuo Läntinen Pitkäk 24 c 85 20100 Turku

Esko Kivimäki Kettula 44280 Sumiainen

Tarmo Pöntynen Vuorik 14 40630 Jyväskylä

Pertti Kekäläinen Kilokallio 10G69 02610 Espoo

Leena Tarpila 36200 Kangasala

Ari Heinämäki Taimistont 29 13100 H:linna

Tommy Kallonen Jäkärilänt 8 A 4 00940 Helsinki

Marko Tapani Kivikirveenkuja 3c43 01600 Vantaa

Rauno Kekkonen 41500 Hankasalmi as

Pekka Nurmi, Pormestarinkatu 6 D 101, 20750 Turku 75

Teuvo Peltomaa, 27150 Lapijoki

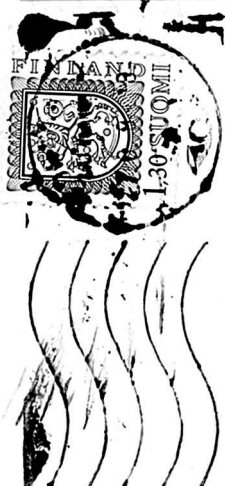
Gustav Broman, Nordenskiöldinkatu 5 D 88, 00250 Helsinki

Tuomo Mikkola, 23120 MIETOINEN

Mika Järvinen, Tilhenkatu 21 I 178, 20600 Turku 60

Reijo Harju, Suurpäänkatu 23 B 38, 20610 Turku 61

Seuraavassa numerossa mm Matkakertomus USA:sta ja näiden MINI-kerhoista i Aivan oikein, kyllä sielläkin on olemassa vastaavia kerhoja, samoin Kanadassa. Mutta siitä seuraavassa lehdessä.

TAPAHTUMAKALENTERI 1984 :

Matka Ahvenanmaalle 7-9.9. 1984.
7.9 klo 21.00 Lähtö Naantalin satamasta
klo 22.00 Viking-laiva lähtee
8.9 klo 5.30 Maarianhaminassa

9.9 klo 13.30 Lähtö takaisin Naantaliin
9.9 klo 19.10 Perillä Naantalissa

Katso tarkemmin lähetettyä esitettä.

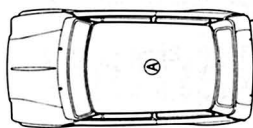
----- X -----
Myydään: Minin osia, mm S:n uusi kam-
piakseli.
90/601671 Nipa

Myydään: Safari-puskurit, käytetyt
200 mk. Uudet lokasuojanlevikkeet
150 mk 921/580 779 Raili Härkönen

Myydään: Mini 1000 vm 78 50000 km, Mini
1000 vm 74 1300cm3 Mailerin kone +
tupla SU+peltipakosarjat. Kev. vauhtip.
hintap 200:-, kaaret 300:-.
Ostan: 45 mm Weber+ imusarjat. How to
modify your Mini-kirja.

941/254 247 Harri

2

Mini-Clubin jäsenlehti, painosmäärä noin 300 kpl.

Aineisto sisällä

Lehti ilmestyy

lehti 12 22.10.1984

VIKKOILLA 46

Toimituksen osoite: Timo Salminen

Kari Bruun

PJ Timo Heinonen